

INHOUDSTAFEL

OPLEIDING IN GEWELDBEHEERSING	1
1. PROBLEEMSTELLING	1
2. METHODOLOGIE	1
3. VASTSTELLINGEN EN CONCLUSIES	2
3.1. Algemene beschouwingen	2
3.2. Beschouwingen over het Pedagogisch Comité	2
3.3. Beschouwingen over de PCP's	3
3.4. Vaststellingen in de politiescholen	4
3.5. Conclusies	5
4. PERSPECTIEVEN EN AANBEVELINGEN	6
NOTEN	7

OPLEIDING IN GEWELDBEHEERSING¹

1. PROBLEEMSTELLING

De omzendbrief GPI 48 van 17 maart 2006 betreffende de opleiding en training in geweldbeheersing voor de personeelsleden van het operationeel kader van de politiediensten (B.S. 14 april 2006) heeft als doel de opleiding en training in de verschillende domeinen van de geweldbeheersing te organiseren, voor al het personeel van het operationeel kader van de politiediensten en dit zoals algemeen voorzien in de statutaire teksten die toepasselijk zijn op dit kader en in het bijzonder volgens de algemene beginselen van het welzijn op het werk. De richtlijnen zorgen er eveneens voor dat de constante ontwikkeling en verbetering van de onderwezen materies verzekerd wordt, evenals hun eenvormigheid en overeenstemming met de behoeften van het terrein.

In het verlengde van deze ministeriële omzendbrief oordeelde het Vast Comité P dat de opleiding in geweldbeheersing in de politiescholen en de toepassing ervan in de geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus bijzondere aandacht verdiende. Er werd bijgevolg beslist te onderzoeken in welke mate deze opleiding kadert in de fundamentele beleidskeuzes die werden gemaakt door de wetgever in de wetten van 1992 (WPA) en 1998 (WGP) en door de regering in het nationaal veiligheidsplan, alsook na te gaan of dit alles verenigbaar is met een *community policing*-benadering.

2. METHODOLOGIE

Voor dit onderzoek werd beslist: (1) de algemene werking na te gaan van het pedagogisch comité dat werd opgericht door de ministeriële omzendbrief (met inbegrip van zijn vijf werkgroepen), meer bepaald wat betreft zijn opdracht om de inhoud van de opleidings- en trainingsprogramma's geweldbeheersing te bepalen en pedagogische ondersteuning te voorzien; (2) de politiescholen en -opleidingscentra te bevragen om informatie te vergaren over de eenvormigheid van de onderwezen materies en de coördinatie van de opleidingen ter zake; (3) aan de hand van getuigenissen van specialisten in geweldbeheersing, die in de politiescholen opleidingen verstrekken aan personeelsleden van operationele eenheden, een analyse te maken van de concrete toepassing van de omzendbrief in de diensten van de geïntegreerde politie en haar verenigbaarheid met het concept van gemeenschapsgerichte politiezorg.

Op het eerste gezicht konden twee tendensen worden onderscheiden bij de politiediensten *s.l.* die kunnen worden bestempeld als "*pedagogisch*" en "*politiepraktijk*". In toepassing van de ministeriële omzendbrief GPI 48 wordt de opleiding in geweldbeheersing immers momenteel overkoepeld door een pedagogisch comité. Dit pedagogisch comité (1) heeft tot doel het ontwikkelen van de inhoud van de opleidings- en trainingsprogramma's en het uitwerken van pedagogische ondersteuning die voor beide gebruikt zullen worden, (2) wordt samengesteld uit vertegenwoordigers van de lokale en de federale politie, evenals vertegenwoordigers van de politiescholen en de Cel Gevaarsituaties, en (3) kan werkgroepen samenstellen en werkt onder de verantwoordelijkheid van de Directeur van de opleiding van de federale politie.

Los van de opdrachten van dit pedagogisch comité, worden de opleidingen nagenoeg in alle politiescholen en -opleidingscentra gegeven, zowel aan aspiranten als aan personeelsleden in het kader van de voortgezette opleiding, wat leidt tot "*politiepraktijken*".

De onderzoeksdaden in dit dossier werden bijgevolg opgesplitst in twee luiken. In het eerste "*pedagogisch*" luik hebben we ons gebogen over: (1) de algemene werking van het pedagogisch comité (frequentie van de vergaderingen, dynamiek, bijeenroepingen, mededeling van de agenda en ontwerpen van opleidingsprogramma's, aanwezigheden, afwezigheden, struikelblokken, enz.), (2) het besluitvormingsproces binnen het comité, (3) de werking van de vijf werkgroepen (frequentie van de vergaderingen, dynamiek, bijeenroepingen, aanwezigheden, afwezigheden, opmaak van opleidingsprogramma's, struikelblokken, enz.), (4) het besluitvormingsproces binnen elke werkgroep, (5) de transversale communicatie tussen de werkgroepen, (6) de rol van de Directeur van de opleiding in dit verband.

Voor het tweede luik “politiepraktijk” hebben wij de mening ingewonnen van de mensen die binnen de politiescholen verantwoordelijk zijn voor de opleiding in geweldbeheersing. Uit de eerste informatie waarover wij beschikken, blijkt immers dat deze opleidingen, hoewel ze erkend zijn, verschillen qua inhoud, duur of wijze van voorstelling. In dit verband hebben wij aan deze instellingen een kopie gevraagd van het diverse opleidingsmateriaal (o.a. cursussen) om dit te kunnen analyseren en vergelijken. Toch werd ervoor gekozen om het onderzoeksgebied te beperken tot de materies met betrekking tot dwang zonder vuurwapen en met vuurwapen. Hierbij dient meteen gewezen op het gebrek aan medewerking van sommige politiescholen, die zelfs niet zijn ingegaan op het verzoek van het Vast Comité P. Op transversale wijze zullen later ook de deontologische en wettelijke principes bestudeerd worden.

Niettegenstaande in 2007 reeds twee opleidingsverantwoordelijken binnen de politiescholen werden ontmoet, zullen de enquêteurs in 2008 een bezoek brengen aan de andere opleidingscentra om er rechtstreeks te spreken met de specialisten in geweldbeheersing. Dit met de bedoeling: (1) een vergelijking te maken tussen de theoretische planning van de opleiding en de effectief verstrekte opleiding, (2) bij de aspiranten of personeelsleden te peilen naar de praktische problemen die zij hebben ondervonden tijdens deze opleidingen, (3) de lacunes in het opleidingsprogramma op te sporen, (4) na te kijken of de wettelijke gronden en vooral de aspecten opportuniteit en proportionaliteit van het gebruik van geweld gekend zijn. Wat dit aspect betreft, zijn de vaststellingen in dit verslag dus slechts gedeeltelijk.

3. VASTSTELLINGEN EN CONCLUSIES

3.1. ALGEMENE BESCHOUWINGEN

De opdracht en de basisprincipes voor de werking van het pedagogisch comité werden beschreven in de omzendbrief GPI 48. Op deze basis werden vijf werkgroepen opgericht: PC I Deontologie en psychosociale vaardigheden; PC II Politionele interventietactieken; PC III Dwang zonder vuurwapen; PC IV Dwang met vuurwapen; PC V Politiehonden.

De controle werd uitgevoerd aan de hand van verhoren/gesprekken, of door gewoonweg als observator vergaderingen van bovengenoemde PC's bij te wonen.

Het pedagogisch comité in de zin van de ministeriële omzendbrief GPI 48 is samengesteld uit de PCP's I tot V en het strategisch platform. In elke PCP zetelen leden van alle politiescholen of campussen, zelfs externe experts. Dit is het enige niveau waarbij externe experts betrokken kunnen worden, overeenkomstig de GPI 48.

De directeurs van de scholen werden aangeduid als experts van hun instelling in de materies beoogd in de GPI 48 voor de verschillende PCP's. Wat het strategisch platform betreft, heeft de algemeen directeur ondersteuning (van het personeel) van de federale politie een nota gericht aan de diverse verantwoordelijken met de vraag een vertegenwoordiger aan te duiden. Voor de korpschefs van de lokale politie is het de Vaste Commissie van de lokale politie (VCLP) die de vertegenwoordigers heeft gekozen.

In elke PCP zetelen een voorzitter en een ondervoorzitter. Zij vertegenwoordigen hun respectieve PCP binnen het strategisch platform.

De PCP's komen gemiddeld één keer per maand bijeen. Soms worden er subgroepen gevormd die zo vaak als nodig vergaderen. Het platform komt om de vier maanden bijeen. De Cel Gevaarsituaties van de federale politie zetelt in elke PCP. De vertegenwoordiger van de cel helpt de voorzitter en de ondervoorzitter de vergadering te leiden. Deze vertegenwoordiger neemt niet deel aan de besluitvorming. Hetzelfde geldt voor het strategisch platform.

3.2. BESCHOUWINGEN OVER HET PEDAGOGISCH COMITÉ

De hoofdrol van het pedagogisch comité is opleiding en training. Wij hebben meer in het bijzonder een analyse gemaakt van zijn functie als ontwikkelaar van de inhoud van de opleidings- en trainingsprogramma's en de uitwerker van pedagogische ondersteuning. Praktisch gezien, wordt hiervoor in vier fasen gewerkt: (1) bepalen van de technieken/tactieken, (2) opmaken van een opleidingsprogramma en diens inhoud, (3) opstellen van handboeken (handboeken voor “trainers” en handboeken voor “gebruikers”), (4) opstellen van les- en evaluatiefiches, samenstellen van erkenningsdossiers.

In dit verband werden er hinderpalen voor de goede werking vastgesteld, zoals: (1) het gebrek aan tweetaligheid binnen de PCP's: alle besprekingen moeten er *in real time* vertaald worden, wat tijdsverlies met zich meebrengt. Ook alle notulen en werkdocumenten moeten worden vertaald; (2) de beschikbaarheid: de frequentie van de vergaderingen levert een probleem op voor sommigen die zich maar moeilijk kunnen vrijmaken. Sommige experts wonen geen enkele vergadering bij. Als gevolg van deze afwezigheden moet er op de volgende vergadering weer toelichting worden gegeven bij bepaalde zaken, ook al was er reeds een consensus bereikt; (3) het niveau van de technische vaardigheden verschilt soms van school tot school, wat aanpassing vergt; (4) de schrijfvaardigheden ontbreken: de technici zijn in staat om tactieken en procedures te ontwikkelen, maar ze zijn niet opgeleid om hierover een cursus op te stellen. De Cel Gevaarsituaties neemt bijgevolg een groot deel van het schrijfwerk voor haar rekening, met inbegrip van de vertalingen; (5) de cultuurverschillen tussen Franstaligen en Nederlandstaligen, tussen ex-rijkswacht en ex-gemeentepolitie, tussen de politiescholen moeten worden weggewerkt. Er zijn immers nog een aantal stijfkoppen die zich verzetten tegen verandering en gespecialiseerde beroepen die gespecialiseerde opleidingen vragen (DGJ, WPR). De vereiste specialiteiten en autonomie hebben een vertragend effect op het besluitvormingsproces, maar er werd in de loop der tijd wel een verbetering opgemerkt; (6) er zijn ook technische problemen waarvoor binnen de cellen geen oplossing wordt gevonden (bijvoorbeeld het veiligheidsschot, wurgen, het gewapend dragen van het wapen, enz.) en die dan worden voorgelegd aan een hoger niveau.

Zodra de lesinhoud in een cursus of andere drager is gegoten, begint het besluitvormingsproces, dat zich op twee niveaus afspeelt. Immers, de beslissingen worden genomen door de PCP's en men beschouwt ze als verworven zodra de notulen van de vergadering goedgekeurd zijn door de leden van de PCP. De voorzitters van de PCP's stellen dan de resultaten van de werkzaamheden voor aan het platform. Zodra ze door het platform zijn goedgekeurd, worden de documenten als definitief beschouwd.

De officier die met de kwestie belast is, die voor de Directeur van de opleiding toeziet op de werking van het platform, meent dat deze goedkeuringsprocedure via het strategisch platform het besluitvormingsproces afremt. Immers, tijdens de vergadering van februari 2007, werd beslist nogmaals een kopie te overhandigen van alle documenten die tot dan toe waren goedgekeurd en werd een analyse gevraagd voor de vergadering van juni. Tijdens deze vergadering heeft het lid van de VCLP verklaard dat hij niet alle documenten had kunnen lezen en werd de goedkeuring ervan opnieuw met vier maanden uitgesteld.

Tot op heden worden de scholen verondersteld te werken met binnen de cellen goedgekeurde documenten, niettegenstaande deze documenten nog niet werden goedgekeurd door het platform. Hetzelfde geldt voor de politiezones die instaan voor de voortgezette opleiding. Dat zorgt voor verwarring en bevordert geenszins de standaardisatie van de werkprocedures.

3.3. BESCHOUWINGEN OVER DE PCP'S

De hieronder beschreven beschouwingen hebben over het algemeen betrekking op de werking van de PCP's. Deze beschouwingen zijn de synthese van de punctuele verslagen opgesteld door de commissarissen-auditors van de Dienst Enquêtes P die als observator deze vergaderingen hebben bijgewoond.

De volgende positieve vaststellingen werden benadrukt: (1) de bespreking bleek constructief en gestructureerd te zijn, wat een consensus en een besluitvorming mogelijk maakte; (2) de twee landstalen worden gebruikt. De discussies ontaarden niet in conflicten; (3) de deelnemers trachten voortdurend rekening te houden met de adviezen verstrekt door de andere PCP's wanneer het behandelde onderwerp betrekking heeft op bevoegdheidsgebieden die op de scheidingslijn liggen tussen de verschillende PCP's; (4) de deelnemers tonen voortdurend concrete belangstelling voor het eerbiedigen van de legaliteit en de veiligheidsbeginselen. Bovendien wordt de pedagogische dimensie van de zaken voortdurend geëvalueerd; (5) de bespreking handelde ook over de opmaak en ontwikkeling van didactische brochures (schieten achter beschutting, basisprincipes van schieten, schieten in schemer, FX-munitie). In dit verband werden werkingsprincipes afgesproken. Concreet zal er voor de brochures een volledige en exhaustieve bundel worden gemaakt voor de opleidersspecialisten en een synthesebrochure (met foto's) voor de "leerlingen"; (6) voor de PCP IV

hebben wij vastgesteld dat de voorzitter de besprekingen correct leidt. Hij doet dit onder meer door toe te zien op de vertaling van de uiteenzettingen van elkeen, door te zorgen voor een agenda die wordt gevolgd, waarbij toch speelruimte wordt gelaten voor onverwachte zaken, door erover te waken dat er geen besluitvormingsproces wordt ingevoerd, d.w.z. de punten worden besproken en de planning wordt vastgelegd maar over de grond van de zaak wordt geen beslissing genomen (er wordt doorverwezen naar het strategisch platform of het college van DG's); (7) de PCP V heeft geen commentaar: deze technici zijn gereputeerde hondenkenners; (8) de werklust wordt niet als overdreven ervaren, men is gemotiveerd en er heerst een positieve sfeer ondanks de trage voortgang van de werkzaamheden; (9) het strategisch platform wordt niet beschouwd als een hinderpaal noch als een beperking, hoewel het niet als een steunpunt gezien wordt.

Volgende verbeterpunten werden opgemerkt: (1) de deelnemers formuleren bepaalde pertinente opmerkingen over de traagheid van het proces voor de implementatie van de door de PCP's ontwikkelde technieken op het niveau van de geïntegreerde politie. Er was enerzijds sprake van de traagheid waarmee beslissingen worden genomen (of het gebrek aan beslissingen) en anderzijds van het feit dat sommige scholen chronisch niet deelnemen aan het platform, nota bene de scholen die de meeste kritiek uiten op de inhoud van de gedane voorstellen; (2) op het niveau van het strategisch platform zou er rekening moeten worden gehouden met de adviezen verstrekt door de andere PCP's wanneer het behandelde onderwerp betrekking heeft op bevoegdheidsgebieden die op de scheidingslijn liggen tussen de verschillende PCP's, maar het platform schijnt ter zake zijn rol niet voldoende te spelen; (3) er wordt gewezen op het bestaan van een logistiek probleem dat reeds sinds de oprichting van de PCP's opgelost had moeten zijn. De verschillende werkgroepen moeten verklarende brochures maken, met didactische foto's, voor de toekomstige "leerlingen". De foto's worden gemaakt door de leden van de PCP's met hun eigen materiaal en in hun vrije tijd. Het ware beter geweest dit soort werk te laten verrichten door de bevoegde dienst van de federale politie, temeer daar er tevens sprake is van het maken van didactische dvd's; (4) het gebrek aan medewerking van de operationele eenheden aan de PCP's; (5) het probleem van het dwingend karakter van de door de PCP's genomen beslissingen ten aanzien van de operationele eenheden; (6) de diversiteit van de richtlijnen ter zake, die soms tegenstrijdig zijn; (7) de noodzaak om een duidelijk onderscheid te maken tussen de begrippen 'opleiding' (verwerven van nieuwe vaardigheden) en 'training' zoals bepaald in de GPI 48; (8) in juni 2007 werd binnen de PCP IV verteld dat de door de PCP's opgestelde handboeken en erkenningsdossiers nog altijd definitief goedgekeurd moeten worden door het strategisch platform. In afwachting heeft de Directeur opleiding beslist dat al deze documenten verplicht moeten worden gebruikt, met uitzondering van elk ander document ter zake; (9) sommige technische kwesties, zoals de problematiek van het wapengebruik, onder meer het dragen van de Glock met een patroon in de kamer en het lossen van het veiligheidsschot met dat wapen, werden aangesneden en konden niet worden opgelost binnen de betrokken PCP; (10) het strategisch platform wenst de samenstelling van de PCP's te wijzigen. In de huidige stand van zaken nodigen de PCP's (die enkel zijn samengesteld uit vertegenwoordigers van de politiescholen) slechts sporadisch externe experts uit, maar, de wens leeft om externe experts op te nemen in de permanente samenstelling; (11) de PCP heeft agendaproblemen gekend. Er ontbrak een huishoudelijk reglement of een quorumregel; (12) het taalkundig aspect zet een rem op de werkzaamheden van de PCP, voor zover sommige leden de andere landstaal helemaal niet verstaan; (13) het gebrek aan methodologie zorgt voor nodeloze herhalingen, eindeloze rondvragen en veranderingen van mening tijdens de uitvoering.

3.4. VASTSTELLINGEN IN DE POLITIESCHOLEN

Om de opleidingen verstrekt in de politiescholen en -opleidingscentra te kunnen analyseren en vergelijken, heeft het Vast Comité P hen een afschrift gevraagd van de cursussen voor de opleiding "Dwang zonder vuurwapen" en "Dwang met vuurwapen".

Het is de bedoeling te analyseren in welke mate deze opleiding kadert in de fundamentele beleidskeuzes die werden gemaakt door de wetgever in de wetten van 1992 (WPA) en 1998 (WGP) en in het nationaal veiligheidsplan, alsook na te gaan of dit alles verenigbaar is met een *community policing*-benadering.

Er moet worden opgemerkt dat alle opleidingscentra en scholen van de geïntegreerde politie bevestigd werden. Sommige scholen hebben ons hun cursussen evenwel niet laten geworden.

Er vonden al gesprekken plaats in Gent en Antwerpen. Er was ook een ontmoeting met de toenmalige DGP (DGS).

Hieruit blijkt dat: (1) met betrekking tot de reglementering: de wil is er wel om een uniforme reglementering uit te werken, maar de actoren worden geconfronteerd met verschillende opleidingen die het gevolg zijn van uiteenlopende opvattingen over geweldbeheersing. Er is wel degelijk een concurrentiestrijd die wordt gevoed door de onwetendheid over wat de anderen doen. Meer dan tien jaar na de integratie van de politiediensten is het onaanvaardbaar dat men er niet in geslaagd is ter zake behoorlijke teksten op te stellen; (2) met betrekking tot de specialisten: de specialisten in geweldbeheersing zijn duidelijk sterke persoonlijkheden en er werd zowel op federaal als op lokaal niveau vastgesteld dat iedereen beweert over de beste specialisten te beschikken en de anderen bekritiseert. Wij hebben echter kunnen vaststellen dat de expertise op alle niveaus vergelijkbaar is. Deze negatieve perceptie is het gevolg van onwetendheid over de andere expertises en over al bestaande programma's binnen de scholen, alsook van een gebrek aan coherentie in het erkenningsbeleid van de opleidingen door de Directie van de opleiding; (3) met betrekking tot de toepassing van de GPI 48: de strikte toepassing van de omzendbrief GPI 48 wordt onuitvoerbaar geacht door de lokale politie en door het nationaal schietcentrum van de federale politie. Het is jammer te moeten vaststellen dat een omzendbrief van dit type in voege is getreden, terwijl de twee politieniveaus menen dat ze niet "houdbaar" is wegens organisatorische redenen en/of redenen die verband houden met de werklast op het terrein. Daarenboven zijn er onvoldoende schietstanden of opleidingsterreinen. Met betrekking tot de toepassing van de omzendbrief GPI 48 rijst de vraag of de opleiding geweldbeheersing moet worden beschouwd als een prioriteit, ten koste van de inzet van personeel, dan wel, integendeel, of het juridisch kader moet worden aangepast; (4) met betrekking tot de inzet van burgers in de opleidingen en trainingen: er moet worden vastgesteld dat derden-burgers geraadpleegd kunnen worden om hun technieken te komen toelichten en dat privé-bedrijven hun nieuwste producten kunnen komen voorstellen, op voorwaarde dat deze raadplegingen of voorstellingen plaatsvinden op het niveau van de PCP's of het strategisch platform en niet op het niveau van de scholen. Het Vast Comité P is het eens met deze benadering; (5) met betrekking tot de samenwerkingsverbanden van politiezones voor de opleidingen en trainingen: dit is niet alleen een bewijs van laterale solidariteit maar ook een waarborg voor een gezamenlijke visie in alle betrokken korpsen. Deze werkwijze kan dus enkel positief worden beoordeeld. Deze gezamenlijke visie dient echter niet beperkt te blijven tot de louter technische aspecten van de geweldbeheersing, maar moet ook worden uitgebreid tot het deontologische luik en de aanname van een visie die overeenstemt met de visie die de politieoverheden ter zake opleggen. In dit verband is het aan te raden een coördinator aan te duiden die het volledige project superviseert, bijvoorbeeld op provinciaal of arrondissementeel niveau.

3.5. CONCLUSIES

De Directie van de opleiding (DSE) en de Cel Gevaarsituaties kampen met capaciteitsproblemen om alle PCP's en het strategisch platform naast elkaar te beheren. Deze capaciteitsproblemen zijn houden verband met het probleem van de opmaak van brochures en het gebrek aan tweetaligheid binnen de PCP's.

Het werk binnen de PCP's wordt soms afgeremd door een gebrek aan methodologie. Dat het juridisch kader meer dan tien jaar na de hervorming nog niet af is, is ook te wijten aan de clash tussen persoonlijkheden die werken binnen de PCP's en afkomstig zijn van zowel het lokaal als het federaal niveau. De impasse waarin sommige PCP's zich bevinden is goed gekend door de Directie van de opleiding en drukt ook op de globale werkzaamheden van het strategisch platform.

De werking van het strategisch platform wordt gekenmerkt door traagheid en logheid en wordt door sommigen beschouwd als een controle op de cellen, terwijl het als een steun zou moeten worden ervaren.

Voor sommige technische aspecten en/of operationele specificiteiten (van sommige diensten) is er niet onmiddellijk een oplossing voorhanden. De discussies worden dan doorgeschoven

naar andere beslissingsorganen (waaronder de algemene directies van de federale politie). Deze situatie is mede het gevolg van de conflicten tussen scholen en/of personen.

De grootste verdienste van het systeem is dat de specialisten in de materie elkaar beginnen te kennen en raadplegen.

Toch wordt de strikte toepassing van de omzendbrief GPI 48 onuitvoerbaar geacht door de voornaamste betrokken actoren, wegens een gebrek aan infrastructuur of om operationele redenen en/of redenen die verband houden met het werk op het terrein. In dit opzicht laten de samenwerkingsverbanden tussen de politiezones het beste verhoppen voor de toekomst.

De duidelijke belangstelling van het Comité P voor deze problematiek en de sporadische aanwezigheid van enquêteurs in de hoedanigheid van observator tijdens de vergaderingen van de PCP's en het strategisch platform hebben zeer zeker positieve reacties opgewekt, die tot op zekere hoogte het werk in zijn totaliteit in die materie een (nieuwe) dynamiek kunnen geven.

4. PERSPECTIEVEN EN AANBEVELINGEN

In andere politiescholen zullen we ook gesprekken kunnen hebben met monitoren-specialisten in geweldbeheersing, met of zonder vuurwapen. Zij zouden, omdat ze deel uitmaken van de politiezones, de beste gesprekspartners moeten zijn om een duidelijk beeld te schetsen van de daadwerkelijke invoering van de omzendbrief GPI 48 in de politiezones en de praktische standaardisatie van de opleidingen ter zake.

NOTEN

¹ Dossier nr. 6071/2007.